

זאב רותם - מפקד הספינה 'קדימה' - מספר על הפלגתה קטע מסיפורו האישי, המפורסם בשלמותו באתר בדף 'סיפורים אישיים'

ושוב פעילות. הפעם יצאתי לונציה ולפלסטרינה שבתעלה המחברת לקיוג'ה. כאן במספנה פיקחתי יחד עם אריה קפלן (קיפי) על הכנת הספינה לקליטת העולים, ספינת עץ שנבנתה בנפולי ב-1921 ונשאה שמה Rafaelucia.

העבודה במספנה נמשכה כחמישה שבועות ובהזדמנות ביקורי בונציה נהייתי מחדש ממוסיקה כנסייתית וקונצרטנטית ומאופרה ב- La Fenice.

העמסת 794 העולים, ובתוכם 150 ילדים ותינוקות, בוצעה במספנה ולפני עלות השחר הפלגנו בחיפזון לעבר הים האדריאטי. בעוד העולים מצטופפים על הסיפון עזבנו הלגונה לפני הזריחה. ארבעה-עשר ימאים אנשי פלי"ם שסייעו בהעלאת הנוסעים נשארו כדי לעזור בהתארגנות¹. הורדנו אותם בסירה ליבשה ליד אנקונה והם נתפסו על-ידי המשטרה ונאסרו כמהגרים בלתי חוקיים. הם שוחררו בעזרת עדה סרני.

רב החובל של הספינה, Eugenio Lenci, חביב סבר ושמונה ימאים איטלקים עמדו לרשותו. הייתי מפקד ספינת המעפילים ששמה שונה בדרך ל'קדימה' ועמי שני אנשי פלי"ם מלווה וגדעוני. בדרכנו ארצה, בנובמבר 1947, ליד האי כרתים, נקלענו לסערה ורבים מהמעפילים שהו בבטן הספינה לקו במחלת ים והקאות. אחת הנוסעות אחזה צירי לידה בהיותה בחודש התשיעי להריונה. העברנו אותה לתאי ליד הגשר וכאן ישב הרופא על הרצפה, ליד דלי והקיא אף הוא. מילאתי אחר הוראותיו ועזרתי לילדת בתהליך הלידה. לתינוקת החמודה שרחצתי קראתי בשם עליה. הספינה נתפשה ליד חופי הארץ ומעפיליה הועברו לקפריסין. שלושה מאתנו שהסתתרו בסליק בחרטום הוציאו פועלי ניקיון אנשי פלי"ם וירדנו לחוף. את עליה לא ראיתי יותר. היא כיום בת 53 ואם אמנם אימצו הוריה השם שנתתי לה לא אדע ואף לא קורותיה מאז.

על סיפון "קדימה" - Rafaelucia - נובמבר 1947

¹ למעשה הייתה זאת "תאונת עבודה" – הם נרדמו על הסיפון לאחר יום העבודה המפרך שעבר עליהם ו"פספסו" את האפשרות לרדת מהספינה לפני שהפליגה... ראה כתבה נפרדת באתר על התקרית המביכה הזאת.